

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Oberösterreich

Sagsøgt: KV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11 i direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 6, stk. 9 og 11, i oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (Oberösterreichs lov om boligstøtte, oöWFG), som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF ⁽²⁾ mulighed for en social ydelse i form af boligstøtte uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde, når denne boligstøtte har til formål at afbøde urimelige belastninger som følge af boligudgifter, men et eksistensminimum (herunder boligbehov) også skal sikres gennem yderligere en social ydelse (behovsorienteret minimumssikring i henhold til oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz (Oberösterreichs lov om minimumssikring) for personer i social nød?
- 2) Skal forbuddet mod »direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse« i henhold til artikel 2 i direktiv 2000/43/EF ⁽³⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i henhold til artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som oöWFG's § 6, stk. 9 og 11, som giver EU-borgere, statsborgere i en EØS-stat og familiemedlemmer som defineret i direktiv 2004/38/EF mulighed for en social ydelse (boligstøtte i henhold til oöWFG) uden dokumentation af sprogkunderskaber, men for tredjelandsstatsborgere (herunder tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding som defineret i direktiv 2003/109/EF) kræver grundlæggende tyskkunderskaber, som skal dokumenteres på en bestemt måde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77)

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT 2000, L 180, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 27. februar 2020 — HR mod Finanzamt Wilmersdorf

(Sag C-108/20)

(2020/C 201/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HR

Sagsøgt: Finanzamt Wilmersdorf

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 167 og 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ — herefter »momsdirektivet« — fortolkes således, at de er til hinder for en national retsanvendelse, ifølge hvilken retten til fradrag af indgående moms også skal nægtes i de tilfælde, hvor der er begået momssvig i et tidligere omsætningsled, og den afgiftspligtige person havde eller burde have haft kendskab hertil, men i forbindelse med de transaktioner, der var foretaget med den pågældende, hverken havde deltaget i momssvigen eller var involveret i den og heller ikke havde fremmet eller understøttet den begåede momssvig?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 28. februar 2020 — Līga Šenfelde mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-119/20)

(2020/C 201/22)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og kassationsappellant: Līga Šenfelde

Kassationsindstævnt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 19, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, sammenholdt med andre bestemmelser heri og EU-retningslinjerne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020, fortolkes således, at:

- 1) en landbruger mister sin status som »ung landbruger«, alene fordi den pågældende to år forinden har modtaget støtte til udvikling af små landbrugsbedrifter, som er fastsat i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii),
- 2) disse bestemmelser tillader, at medlemsstaterne indfører en lovgivning, hvorefter en landbruger ikke betales den i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede støtte, hvis den pågældende allerede er blevet tildelt den i artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede støtte,
- 3) en medlemsstat har beføjelse til at afslå at anvende kumulering af støtte over for en landbruger, når den rækkefølge for kumulering, der er fastsat i programmet for udvikling af landdistrikterne, som er aftalt med Europa-Kommissionen, ikke er blevet overholdt?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 347, 487